

# KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravy

Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č. j.: [REDACTED]

Sp. zn.: [REDACTED]

Brno 27. 09. 2017

## ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy (dále též jen „KrÚ JmK, OD“) rozhodl na podkladě stížnosti [REDACTED] (dále též jen „žadatel“ nebo „stěžovatel“) ze dne 11. 09. 2017 ve věci žádosti o informace vedené u Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy (dále též „povinný subjekt“) pod sp. zn.: [REDACTED] ze dne 21. 08. 2017,

t a k t o:

**Výše úhrady**, stanovená povinným subjektem ve smyslu § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), **v celkové výši 1.260,- Kč** v souvislosti s vyřízením žádosti stěžovatele o poskytnutí informací dle InfZ ze dne 21. 08. 2017, **se ve smyslu ust. § 16 odst. 7 písm. b) InfZ snižuje, a to na celkovou výši 736,- Kč.**

## Odůvodnění

KrÚ JmK, OD (dále také „nadřízený orgán“), předložil povinný subjekt dne 15. 09. 2017 spolu s příslušným spisovým materiálem stížnost žadatele proti oznámení o úhradě nákladů za poskytnutí informací podanou ve věci jeho žádosti o informace.

Žádostí ze dne 21. 08. 2017, vedenou povinným subjektem pod č. j.: [REDACTED], požádal žadatel Městský úřad Židlochovice o následující informace (citace):

- a) *Jaké byly celkové náklady za poštovné, které povinnému vznikly v souvislosti se správním řízením vedeným pod číslem jednacím [REDACTED] a číslem případu [REDACTED].*
- b) *Jaké byly celkové náklady za tisk a kopírování, které povinnému vznikly v souvislosti se správním řízením vedeným pod číslem jednacím [REDACTED] a číslem případu [REDACTED].*
- c) *Jaké byly případné další náklady, které povinnému vznikly v souvislosti se správním řízením vedeným pod číslem jednacím [REDACTED] a číslem případu [REDACTED].*
- d) *Aktuální počet zaměstnanců, kteří se podílejí na řešení přestupkové agendy vč. Jejich jmen a funkcí, jejich celkových zdanitelných příjmů rozdělených na základní a bonusovou složku za rok 2016 a odděleně za rok 2017 a informaci, jaká jsou hodnotící kritéria při určování výše bonusových složek příjmu.*

Povinný subjekt na základě této žádosti vyzval dotčené osoby k vyjádření se k podané žádosti a shromáždil ve spise jejich (celkově tři) vyjádření. Nadřízený orgán se těmito vyjádřeními dále nezabýval, neboť pro přezkoumání postupu povinného subjektu nejsou v předmětné věci relevantní.

Dne 24. 08. 2017, tj. v zákonné lhůtě pro poskytnutí informace, pak povinný subjekt vydal Oznámení, v kterém žadatele informoval o svém právu v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 InfZ žádat v souvislosti s poskytováním informací úhradu a že tuto úhradu může žádat i za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Odkázal jej dále na zveřejněný Sazebník úhrad, oznámil mu, že bude požadovat úhradu vzniklých nákladů a sdělil mu, že celková výše požadované úhrady činí 1.260,- Kč. Dále žadateli sdělil jednotlivé položky a úkony související s úhradou, způsob výpočtu této úhrady (*získávání podkladů o nákladech na tisk v celkovém rozsahu 0,5 hodin práce na jednoho pracovníka odboru informatiky a 0,5 hodin práce na jednu pracovníci finančního odboru při částce 70,- Kč za ¼ hodiny, tj. 2x 140,- Kč; zjišťování cen poštovního z podacích knih na podatelně v celkovém rozsahu 1 hodinu práce při částce 70,- Kč za ¼ hodiny, tj. 280,- Kč; zpracování podkladů z různých odborů, výpočty, zpracování zprávy v celkovém rozsahu 2,5 hodin práce při částce 70,- Kč za ¼ hodiny, tj. 700,- Kč; celkem 2x140 + 280 + 700 = 1.260,- Kč*) a tuto úhradu odůvodnil a konkretizoval jednotlivé činnosti a úkony, přičemž jej mimo jiné informoval o tom, že vyřízení žádosti je spojeno se zvýšenou aktivitou povinného subjektu, neboť požadované informace se nacházejí jak na několika různých odborech, tak i v různých budovách a jsou uloženy na třech různých pracovištích, a dále že zaměstnanci pověřeni zpracováním a vyřízením žádosti tak jsou nuceni na dobu uvedenou výše přerušit či odložit plnění svých ostatních úkonů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyřizování žádosti. Nakonec jej poučil o formě a způsobu úhrady požadované částky, o lhůtě k uhrazení a poučil jej o následcích jejího včasného zaplacení, případně nezaplacení v zákonem stanovené lhůtě dle § 17 InfZ, o možnosti podat stížnost, v jaké lhůtě tak může učinit, od kdy tato lhůta běží, ke kterému správnímu orgánu může stížnost podat a který správní orgán o ní bude rozhodovat.

Na základě uvedeného Oznámení, které bylo žadateli doručeno dne 05. 09. 2017, podal žadatel dne 12. 09. 2017, tedy v zákonné lhůtě dne § 16a odst. 3 písm. a), stížnost, v které způsob výpočtu požadované úhrady zpochybňuje, a to v celém rozsahu. Poukazuje na trivialitu a banalitu povinným orgánem popsanych úkonů. Taktéž namítá, že mu nemůže být dáváno k tíži, že se relevantní informace nachází ve více budovách a více pracovištích. Namítá, že je zřejmé, kolik stojí tisk jedné strany a vyhledávání podkladů v počítačové technice tak bylo zbytečné. Taktéž napadá dobu, jakou pracovnice finančního odboru hledala dodavatelskou smlouvu. Dle jeho názoru má mít povinný subjekt ve spise uvedeny ceny poštovního za celé období a zpochybňuje tedy procházení podacích knih pracovníci odboru vnitřní správy. V souvislosti s předchozím postupem ostatních zaměstnanců zpochybňuje taktéž dobu zpracování podkladů pracovníkem odboru dopravy.

Nadřízený orgán pouze pro úplnost dodává, že součástí stížnosti byla také samostatná žádost o informace dle InfZ. Touto se nadřízený orgán nijak nezabýval, neboť není předmětem přezkumu a je na povinném subjektu, aby ji náležitě vyřídil v samostatném řízení.

Jde tedy dle obsahu podání (§ 37 odst. 1 správního řádu) o stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, podle něž stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, nesouhlasí s výší úhrady sdělené dle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytnutím informací.

Dle ust. § 17 odst. 1 jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.



Dle ust. § 17 odst. 3 bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.

Vyhledávání informací je taková činnost povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění a případně zpracování požadovaných informací, přičemž o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací pro povinný subjekt představuje v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy vyhledání informací nelze v daném případě považovat za běžnou součást obvyklé agendy povinného subjektu, která jej nijak zvlášť nezatěžuje. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se tedy bude jednat zejména, je-li požadováno poskytnutí velkého množství informací, může však jít také o vyhledávání jediné konkrétní informace, kdy s ohledem na objektivní okolnosti bude jejich vyhledání a poskytnutí vyžadovat mimořádně rozsáhlou vyhledávací aktivitu.

Z výše uvedeného platí, že požaduje-li správní orgán úhradu v souvislosti s poskytnutím informace, musí tuto částku náležitě odůvodnit, tj. musí v příslušném oznámení uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. To sice nelze ztotožňovat s podrobnou kalkulací příslušné částky, přesto z oznámení nesmí vznikat pochybnosti o tom, že náhrada, kterou požaduje, je skutečně oprávněná a přiměřená. Požaduje-li pak povinný subjekt úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, musí být z jeho odůvodnění zřejmé, že takové vyhledávání skutečně proběhlo (případně že proběhla jeho kvantifikovatelná část, z které povinný subjekt výsledné náklady náležitě a racionálně odhadl a dopočítal), v čem spočívalo a že skutečně šlo o mimořádné vyhledávání informací a nikoliv běžná činnost povinného subjektu. Přestože takové odůvodnění může být i poměrně stručné, nevzbuzuje-li žádné pochybnosti o své pravdivosti a oprávněnosti, nemůže být stručné natolik, že z něj nutnost mimořádně rozsáhlého vyhledávání nelze zjistit.

Nadřízený orgán pak při posuzování výše úhrady vychází zejména ze skutečností uvedených v Oznámení a ze zveřejněného sazebníku úhrad povinného subjektu. Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán v praxi nemá možnost zcela jednoznačně posoudit, jak dlouho který úkon povinnému subjektu při vyhledávání informací trval (případně posoudit některé jiné konkrétní okolnosti a jejich vliv na vyhledávání informací, kdy tyto bezprostřední okolnosti může reálně znát pouze povinný subjekt jako ten, kdo vyhledávání informací provedl), je nadřízený orgán převážně odkázán na obsah Oznámení a odůvodněním výše požadované úhrady. Změna výše úhrady, případně její úplné odepření, je tak na místě zpravidla až za situace, kdy je postup povinného subjektu zjevně a objektivně nepřipadný (například činí úkony, o nichž lze s alespoň minimální jistotou konstatovat, že jsou nadbytečné), doba uvedeného vyhledávání je očividně nepřiměřená (tj. za situace, kdy nadřízený orgán dokáže i bez bezprostřední zkušenosti usoudit, že úkon, který povinný subjekt „vykázal“, nemohl s ohledem na rozsah požadované informace trvat tak dlouho, jak bylo uvedeno v Oznámení), mimořádně rozsáhlé vyhledávání bylo zapříčiněno nedůvodným či nezákonným postupem povinného subjektu (kupříkladu v případě, kdy správní orgán zjevně nepřiměřeně a nedůvodně sám ztěžuje přístup k požadované informaci), nebo nemá úhrada oporu ve zveřejněném sazebníku.

KrÚ JmK, OD, zaujal k věci s ohledem na výše uvedené následující stanovisko:

Nadřízený orgán nejprve konstatuje, že nemá pochybnosti o tom, že by se v dané věci o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací nejednalo. Orgán I. stupně zdůvodnil, že je vyhledání informace spojeno se zvýšenou aktivitou, informace se nacházejí na několika různých odborech a různých budovách a jsou



uloženy na třech různých pracovištích. Žadatel požadoval informace, které se běžně ve spisovém materiálu správního řízení nenevidují (informace o nákladech za poštovné, tisk či kopírování správní orgány obvykle ve spisech ke správnímu řízení nevedou, neboť pro samotné správní řízení nejde o podstatné informace), případně informace, které správní orgán nevede ve formě, která odpovídala obsahu jeho žádosti, a tedy má nadřízený orgán za samozřejmé, že povinný subjekt musel požadované informace vyhledat, shromáždit a zpracovat, přičemž tato činnost není obsahem jeho běžné agendy. Z hlediska povahy požadovaných informací je přitom dle nadřízeného orgánu také zcela pochopitelné, že tyto informace nejsou shromážděné souhrnně na jediném odboru, když stěžovatel požadoval jak informace o nákladech za poštovné, případně dalších nákladech (které očividně a nikoliv neobvykle spadají pod odbor vnitřní správy, případně odbor finanční), celkových nákladech za tisk a kopírování (které obdobně mohou spadat pod odbor informatiky a odbor finanční), a také informace o zaměstnancích podílejících se na řešení přestupkové agendy a jejich příjem (nadto žadatel nijak nevymezil, o přestupky na kterém úseku se mu v jeho žádosti jedná) přičemž správní řízení, v jehož souvislosti uvedené informace o nákladech požaduje, samo spadá do působnosti odboru dopravy. Skutečnost, že se informace nacházejí v různých budovách a na různých pracovištích, pak vychází z konkrétní situace a uspořádání povinného subjektu, přičemž vzniknou-li povinnému subjektu reálné náklady s tímto uspořádáním související (například je-li nezbytné převezení spisové dokumentace z jednoho pracoviště na druhé), má povinný subjekt nárok na jejich uhrazení, nejsou-li tyto zjevně nepřiměřené, případně nedůvodné. Nadřízený orgán přitom nemá důvod (a to i vzhledem k výše řečenému) se domnívat, že by uspořádání povinného subjektu bylo zjevně nepřiměřené místním podmínkám, a ani stěžovatel neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by tento závěr zpochybnily. Nadřízený orgán tedy shrnuje, že má s ohledem na výše řečené za prokázané, že se v dané věci skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání stěžovatelem požadovaných informací.

Co se jednotlivých úkonů, které povinný subjekt ve způsobu výpočtu požadované úhrady uvedl, týče, není dle nadřízeného orgánu důvod pochybovat o tom, že by byly jednotlivé provedené úkony nezbytné k vyřízení stěžovateli žádosti, případně že by snad tyto úkony proběhly v rozsahu, který byl úměrný požadované informaci. Informace o celkových nákladech za tisk, nákladech za poštovné, případně dalších nákladech se běžně ve spisech nenevidují, a bylo tedy pochopitelně nutné vyhledat informace o rozsahu a cenách provedeného tisku a dohledat informace o rozsahu a cenách související korespondence. Obdobně je pochopitelné, že bylo třeba dohledané informace shromáždit a zkompletovat a následně zpracovat a provést relevantní výpočty, případně také naformulovat konečnou odpověď žadateli. Dle nadřízeného orgánu nejsou ani uvedené časové rozsahy jednotlivých úkonů v takové výši, že by to vzhledem k povaze provedených úkonů a rozsahu požadovaných informací svědčilo o jejich očividné nepřiměřenosti, zejména s ohledem na to, že se požadované informace týkaly delšího časového období, a nemá tedy důvod o uvedené délce úkonů pochybovat. Byť povinný subjekt uvedl, že se požadované informace nacházejí na více pracovištích, není z rozsahu provedených úkonů patrné, že by tato skutečnost podstatným důvodem délku úkonů ovlivnila na úkor žadatele.

Stěžovatelem uvedené úvahy, kterými dovozuje banalitu a zbytečnost provedených úkonů, pak nejsou dle nadřízeného orgánu případné. Nadřízený orgán se výše dostatečně vypořádal s tím, proč není dle jeho názoru důvod pochybovat o ostatních povinným subjektem provedených úkonem ani o jejich rozsahu, a stěžovatel neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by provedené vyhledávání mohly zpochybnit, a pouze polemizuje o náročnosti a zbytečnosti provedených úkonů. Orgán I. stupně svůj postup náležitě, byť stručně, odůvodnil a jednotlivé úkony dostatečně konkretizoval. Přitom je třeba podotknout, že

Jedinou výjimku z výše řečeného tvoří úkon získávání podkladů o nákladech na tisk pracovníků finančního odboru. Povinný subjekt uvedl, že tato pracovnice musela vyhledat příslušnou dodavatelskou smlouvu k následnému výpočtu ceny 1 kusu kopie/výtisku. Jak však namítl stěžovatel, tato informace je již uvedena



v povinným subjektem zveřejněném sazebníku úhrad, přičemž dle nadřízeného orgánu není důvod, proč povinný subjekt nemohl svůj výpočet k vyřízení stěžovateli žádosti opřít o sazbu uvedenou v sazebníku. Jsou zde tedy důvodné pochybnosti o tom, že bylo provedení tohoto úkonu skutečně nezbytné, přičemž tyto pochybnosti nelze z předloženého spisového materiálu dostatečně vyvrátit, a dle nadřízeného orgánu je tedy na místě snížit požadovanou úhradu o částku, kterou za provedení tohoto úkonu povinný subjekt požadoval. K tomu nadřízený orgán dodává, že skutečnost, že povinný subjekt mohl snadněji zjistit výši nákladů na výtisk jedné kopie A4, nijak nezpochybnuje, že bylo nutné dohledat celkový rozsah tisku nezbytný pro výpočet celkových nákladů, které povinnému subjektu v souvislosti s předmětným správním řízením vznikly, a tedy výše uvedené nezpochybnuje nutnost vyhledání podkladů pracovníkem odboru informatiky k počítačové technice, ani jeho rozsah.

Nadřízený orgán přezkoumal naplnění dalších zákonných požadavků oznámení povinného subjektu ve smyslu § 17 odst. 3 InfZ. Jak již bylo řečeno, povinný subjekt ve svém Oznámení o úhradě nákladů za poskytnutí informací náležitě uvedl výši požadované úhrady a vyčíslil její jednotlivé položky. Jejich vyčíslení pak opřel o platný a náležitě zveřejněný Sazebník úhrad za poskytnutí informací. Z oznámení je tedy zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena.

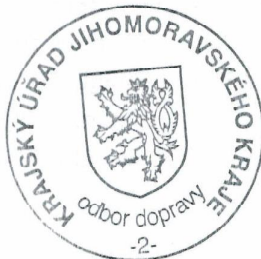
Po přezkoumání výše uvedeného Sazebníku však nadřízený orgán došel k závěru, že výše vyčíslené úhrady obsahu tohoto Sazebníku neodpovídá. Povinný subjekt v Oznámení vypočetl celkovou výši úhrady ze sazby 70,- Kč za ¼ hodinu práce, resp. mimořádně rozsáhlého vyhledávání. V odstavci 7 zveřejněného Sazebníku úhrad za poskytování informací je však uvedeno, že sazba za vyhledání informace a její zpracování za účelem poskytnutí při mimořádně rozsáhlém vyhledávání činí 46,- za každou započatou čtvrt hodinu práce jednoho zaměstnance. Povinným subjektem vyčíslená částka tedy zveřejněné sazbě neodpovídá. Nadřízený orgán tedy konstatuje, že povinný subjekt nemá z tohoto důvodu nárok na náhradu nákladů řízení v jím stanovené výši, když tato nemá ve zveřejněném Sazebníku oporu, a je tedy nucen snížit jím požadovanou úhradu na částku odpovídající řádně zveřejněné sazbě [2x 46,- (získávání podkladů o nákladech na tisk pracovníkem odboru informatiky po dobu 0,5 hodiny) + 4x 46,- (zjišťování cen poštovního z podacích knih na podatelně pracovníci odboru vnitřní správy po dobu 1 hodiny) + 10x 46,- (zpracování podkladů z různých odborů, výpočty a zpracování zprávy pracovníkem odboru dopravy po dobu 2,5 hodiny) = 736,-].

Oznámení bylo žadateli prokazatelně odesláno (i doručeno) včas před uplynutím zákonné lhůty pro vyřízení žádosti o informace podle InfZ. Oznámení taktéž obsahuje náležité poučení o možnosti podat proti tomuto požadavku stížnost, v jaké lhůtě, od kdy se tato lhůta počítá, u kterého povinného subjektu se stížnost podává a který nadřízený orgán o ní rozhoduje. Oznámení tedy v souladu s výše řečeným požadavky ust. § 17 odst. 3 InfZ splňuje.

Dle ust. § 16a odst. 7 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb. nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že výši úhrady sníží, přičemž tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti. V předmětné věci přitom jde o informace týkající se přenesené působnosti povinného subjektu. Vzhledem k výše uvedeným závěrům rozhodl nadřízený orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy že úhradu stanovenou povinným subjektem snížil s ohledem na zjištěná pochybení. Vzhledem k pochybnostem o důvodnosti vyhledávání dodavatelské smlouvy a rozporu použité výše sazby s tou, která je uvedena ve zveřejněném Sazebníku, je nadřízený orgán nucen požadovanou úhradu snížit na hodnotu 736,- Kč, přičemž žádná jiná pochybení nadřízený orgán nezjistil a postup povinného subjektu považuje jinak za zákonný a řádný.

## Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.



Mgr. Karel Frölich

vedoucí oddělení dopravně správních agend  
odboru dopravy

Rozdělovník:

████████████████████  
Městský úřad Židlochovice, odbor dopravy, Masarykova 100, 667 01 Židlochovice

Počet listů rozhodnutí: 3  
Počet příloh/listů příloh: 0/0